

فریاد فریاد از این همه بیداد

جمهوری اسلامی برای به سکوت کشاندن بازنشستگانی که برای بیدیه‌ترین خواست‌های خود به خیابان آمده بودند، بار دیگر نیروهای سرکوب خود را به میدان فرستاد، با این خیال خام که می‌تواند فریاد اعتراض بازنشستگان، فریاد اعتراض کارگران و زحمتکشان را به این همه ظلم خفه کند.

"این همه بی‌عدالتی هرگز ندیده ملت‌ها". این صدا خاموش شدنی نیست، این فریاد مردمانی است که دیگر چیزی برای از دست دادن ندارند.

بازنشستگان از روزهای قبل با اعلام فراخوانی که مورد حمایت دیگر ائتلاف جامع قرار گرفته بود، اعلام کرده بودند که در ادامه تجمعات اعتراضی خود روز یکشنبه ۱۷ اسفند دست به اعتراض سراسری خواهند زد و در تهران ساعت ۱۰ و سی دقیقه در برابر وزارت کار و رفاه برای "مزد شایسته" همراه با کارگران و معلمان این تجمع برگزار خواهد شد.

اما حکومت اسلامی که از اراده آهنگین بازنشستگان به وحشت افتاده بود، در تهران از ساعت ۸ صبح بازوهای سرکوب خود را در لباس نیروی انتظامی و "لباس شخصی" که شمار قابل ملاحظه‌ای نیز پلیس زن در میان آنان حضور داشتند، در وزارت کار و اطراف آن مستقر ساخت و حتا مانع ایستادن کسی در برابر وزارتخانه شد.

بدنبال ممانعت نیروی انتظامی، بازنشستگان مجبور شدند به صورت گروه‌های کوچک در اطراف وزارت کار و رفاه تجمع کنند. ساعت ده و ۱۵ دقیقه هسته‌ای چهار نفره در خیابان آزادی جنب خیابان‌های بهبودی و شکاری شکل گرفت که تا ساعت ۱۰ و سی دقیقه به حدود ۱۰۰ نفر رسید. در این لحظه بود که نیروهای سرکوب رژیم با تهدید از تجمع‌کنندگان خواستند تا متفرق شوند. اما تجمع‌کنندگان با شعارهای "حقوق ما ریالی، هزینه‌ها دلاری"، "این همه بی‌عدالتی، هرگز ندیده ملت‌ها"، "گرانی تورم، بلای جان مردم"، "فریاد فریاد، از این همه بیداد" در برابر فشار و تهدید نیروهای سرکوب مقاومت کردند.

بدنبال مقاومت بازنشستگان که در میان آن‌ها تعدادی جوان نیز در حمایت از خواست‌های برحق بازنشستگان، کارگران و معلمان حضور داشتند، نیروهای سرکوب رژیم حمله وحشیانه خود را به تجمع‌کنندگان آغاز کردند. نیروهای سرکوب یکی از دستگیرشدگان را آن‌چنان بر روی کف خیابان کشیدند و با مشت و لگد به جان او افتادند که لباس‌هایش پاره شد. در پی این حمله وحشیانه تعدادی دستگیر و تعدادی نیز مجروح شدند.

تعدادی از دستگیرشدگان با تلاش دیگر تجمع‌کنندگان از دستان نیروهای سرکوب رژیم رهایی یافتند. اما تعدادی از آن‌ها به داخل وزارت کار و سپس به اداره پلیس برده شدند که تاکنون هویت سه تن از آن‌ها با نام‌های اسماعیل گرامی معلم بازنشسته، کامیار فکور روزنامه‌نگار اقتصادی و اسعد مفتاحی که در اسنپ‌فود کار می‌کند، مشخص شده است.

تجمع، اعتراض و اعتصاب حق بازنشستگان و دیگر گروه‌های اجتماعی است، اما جمهوری اسلامی، دولت سرمایه‌داران، دولت دزدان و فاسدان با سرکوب اعتراضات آن‌ها می‌خواهد زندگی در فقر و مردن در فقر را به آن‌ها تحمیل کند.

سازمان فدائیان (اقلیت) از خواست‌های برحق بازنشستگان، کارگران و معلمان برای مزد و حقوقی بالای خط فقر حمایت می‌کند. دستمزد و حقوق هیچ بازنشسته، کارگر و معلمی نباید از ۱۲ میلیون و پانصد هزار تومان کمتر باشد.

سازمان فدائیان (اقلیت) حمله وحشیانه نیروهای سرکوب جمهوری اسلامی به بازنشستگان، کارگران، معلمان و جوانان را محکوم کرده و خواستار آزادی فوری و بی‌قید شرط تمامی دستگیرشدگان است.

این درد مشترک، بی‌رزم مشترک، درمان نخواهد شد.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی - برقرار باد حکومت شورایی

نابود باد نظام سرمایه‌داری

زنده‌باد آزادی - زنده‌باد سوسیالیسم

سازمان فدائیان (اقلیت)

۱۷ اسفند ۱۳۹۹

کار، نان، آزادی - حکومت شورایی